

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.I.645/2022/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes a tanács elnöke

Dr. Kardos Andrea előadó bíró

Dr. Domonyai Alexa bíró

Dr. Schmidt Péter bíró

Dr. Tuba István Krisztián bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2023. február 14.

Az ügy tárgya: hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): Terhelt1 és társai (Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 III. rendű terhelt)

Elsőfok: Fővárosi Törvényszék 11.B.383/2017/99., ítélet, tárgyalás

2021. július 21.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.323/2021/22., ítélet, tanácsülés,

2022. április 19.

Az indítvány előterjesztője: Terhelt1 I. rendű terhelt védője és Terhelt2 III. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a terheltek javára

Rendelkező rész

A Kúria a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben Terhelt1 I. rendű terhelt védője és Terhelt2 III. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 11.B.383/2017/99. számú és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.323/2021/22. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 III. rendű terheltek vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Fővárosi Törvényszék a 2021. július 21. napján kihirdetett 11.B.383/2017/99. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 11 rendbeli bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, két esetben mint társtettést [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés aa) pont, ac) pont és b) pont], 5 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében, egy esetben mint felbujtót [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont], és 5 rendbeli hivatali visszaélés büntetében, egy esetben mint felbujtót [Btk. 305. § a) pont]. Ezért az I. rendű terheltet halmazati büntetésül 2 év 8 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra és 300 napi, napi tételenként 3.000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az I. rendű terheltet 5 év időtartamban eltiltotta a 2011. évi CXCI. törvény 6. §-ának 13. pontjában meghatározott ügyintézői foglalkozástól, továbbá vele szemben 720.000 forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[2] A törvényszék Terhelt2 III. rendű terhelt bűnösnek mondta ki 9 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (2) bekezdés], 4 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében mint felbujtót [Btk.343. § (1) bekezdés c) pont], és 1 rendbeli hivatali visszaélés büntetében mint felbujtót [Btk.305. § a) pont]. Ezért a III. rendű terheltet halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra, továbbá 300 napi, napi tételenként 3.000 forint, összesen 900.000 forint

pénzbüntetésre ítélte. A III. rendű terhelttel szemben 163.000 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[3] Az elsőfokú bíróság az I. rendű és a III. rendű terhelt vonatkozásában is rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá döntött a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Terhelt1 I. rendű terhelt terhére rótt korrupciós bűncselekmények megnevezéséből a bűnszövegre és üzletszerűsége utalást mellőzte, a cselekmények anyagi jogi megjelölését a Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulat, (3) bekezdés aa) pont, – egy esetben ac) pont – és b) pontra helyesbítette; az I. rendű terhelt tekintetében a vagyonek Kobzást mellőzte;

[5] a Terhelt2 III. rendű terhelt terhére megállapított korrupciós bűncselekmények anyagi jogi megjelölését a Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés 1. fordulatra helyesbítette; a III. rendű terhelttel szemben alkalmazott a vagyonek Kobzás összegét 246.000 forintban állapította meg. A járulékos kérdésekben hozott elsőbírői rendelkezés pontosításával egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

[6] A felülvizsgálati eljárásban a Be. 650. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletben megállapított tényállás irányadó. Az elsőfokú bíróság által megállapított (elsőfokú ítélet 7. oldal 3. bekezdéstől a 18. oldal 2. bekezdésig, 28. oldal 3. és 4. bekezdés, 36. oldal 2. bekezdés), és a másodfokú bíróság által csekély mértékben pontosított {másodfokú ítélet 23. oldal [171]-[172] bekezdés} ítéleti tényállásnak a felülvizsgálati indítvány elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró I/2-I/6. és II/1-II/10. pontjának lényege a következő:

[7] Terhelt1 I. rendű és terhelt3 II. rendű terheltek 2013. évben a adóhivatalán, a osztályon dolgoztak kormánytisztviselőként, ügyfélszolgálati ügyintéző munkakörben.

[8] Az I. rendű és II. rendű terheltek munkaköri feladata volt többek között a személyesen megjelenő és telefonáló ügyfelek általános jellegű – konkrét adóalanyhoz nem köthető – illetőség és képviseleti jog vizsgálata nélküli, illetve az eseti jellegű – konkrét adóalanyhoz, adózóhoz köthető – az illetőség és a képviseleti jog vizsgálatához kötött tájékoztatása; valamint az adó- illetőség és jövedelemigazolások kiadása, ennek érdekében a bevallások és a folyószámlák vizsgálata.

[9] Az I. rendű és III. rendű terheltek mint kormánytisztviselők a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 76. § (1) bekezdés a) pontja alapján kötelesek voltak feladataikat a köz érdekében, a jogszabályoknak, a hivatásetikai elveknek és a vezetői döntéseknek megfelelően, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan, a kulturált ügyintézés szabályai szerint ellátni.

[10] Ezt az előírást sértette a köteleesség előnyhöz kötött teljesítése, illetve a munkakörrel együtt járó jogosultságoknak saját célra, anyagi haszonszerzés vagy egyes ügyfelek nevében eljáró személyekkel történő kivételezés végett történő igénybevétele.

[11] Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 85/A. § (1)-(6) bekezdése szerint az adó-, együttes adó-, jövedelem- és illetőségigazolást (a továbbiakban együtt: adóhatósági igazolás) az adóhatóság hatáskörében eljárva, a nyilvántartásában szereplő adatok alapján, a kiállítás napján fennálló állapotnak megfelelő, az adózó által kért és a jogszabályban előírt adattartalommal állítja ki. Az adóhatósági igazolás hatósági bizonyítványnak minősül.

[12] Az általános adóigazolás tartalmazza az adózónak az adóigazolás kiadásának napján vagy az adóigazolás kiadása iránti kérelemben megjelölt napon, az adóhatóságnál fennálló adótartozását vagy annak hiányát, a behajthatatlanság címén nyilvántartott, de el nem évült adótartozást, a kiállítás napjáig előírt valamely adónemre vonatkozó bevallási és adófizetési kötelezettség elmulasztását, ide nem értve azt, ha az adóhatóság által lefolytatott ellenőrzés a mulasztást feltárta, és az adózó a jogerős megállapítások alapján keletkezett fizetési kötelezettségét teljesítette.

[13] A nemleges adóigazolás igazolja, hogy az adózónak az adóigazolás kiállításának napján vagy az adóigazolás iránti kérelemben megjelölt napon az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs.

[14] Az együttes adóigazolás tartalmazza az adózó állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozását és a vámhatóságnál nyilvántartott adó- és vámtartozását, valamint, ha jogszabály előírja vagy az adózó kéri, a végrehajtásra vagy visszatartásra átadott köztartozásokat, illetőleg azok hiányát.

[15] A közbeszerzéshez kapcsolódó kifizetés céljából igényelt együttes adóigazolás iránti kérelem tartalmazza a kifizetést teljesítő adózó nevét (elnevezését), székhelyét (címét), adóazonosító számát is.

[16] Ezen rendelkezések értelmén nem változtatott az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló 465/2017. (XII.28.) Korm. rendelet 24. §-a sem, amely jelenleg hatályosan szabályozza az adóigazolások kiállítását és tartalmát.

[17] Mindezek alapján nemleges adóigazolás, nemleges együttes adóigazolás jogszerűen abban az esetben állítható ki, ha az adózónak az adóigazolás kiállításának napján vagy az adóigazolás iránti kérelemben megjelölt napon az adó- és vámhatóságnál nyilvántartott adó- és vámtartozása, egyéb köztartozása nincs, és a kiállítás napjáig vagy a kérelemben megjelölt napig előírt valamennyi adónemre vonatkozó bevallási és adófizetési kötelezettségének eleget tett.

[18] Utóbbi feltétel indoka, hogy a később benyújtott bevallások tartalmától függően az adóigazolás kiállításának napjára visszakönyvelve fennállhat adó- és vámtartozás.

[19] Terhelt2 III. rendű terhelt több gazdasági társaságot képviselt az adóhatóság felé a cég1 nevében is eljárva.

[20] Az I. rendű és II. rendű terhelt a következő cselekményeket rendszeres haszonszerzésre törekedve követték el.

[21] I./1. tényállási pont: A II. rendű terhelt 2013. július 29. napján rábírta az I. rendű terheltet, hogy állítson ki egy adóigazolást az cég2 részére, melyre tekintettel az adott 10.000 forintból fejenként 2.000 forintban részesülnek. Az I. rendű terhelt ugyanezen a napon, a II. rendű terhelt kiadmányaként közbeszerzéshez kapcsolódó kifizetés céljára, hivatali kötelessége megszegésével együttes nemleges adóigazolást állított ki azzal a valótlan tartalommal, hogy a kft.-nek adótartozása nincs. Az I. rendű terhelt a nemleges adóigazolás kiállítása előtt ellenőrizte a nyilvántartási rendszert, így tisztában volt azzal, hogy a kft. a 2013. február 12. napján esedékes bevallását ezen a napon még nem nyújtotta be, így az adóigazolást nem állíthatta volna ki. Az cég2-nek 2013. július 29. napján 5.500 forint túlfizetése volt könyvelve, azonban az adóhatóság – erre a napra visszakönyvelve – 2014. július 24. napján 2.508.500 forint adótartozást tartott nyilván a cég terhére.

[22] I./2. tényállási pont: Terhelt2 III. rendű terhelt 2013. augusztus 5. napján a cég3 részére 30.000 forint ellenében egy nullás igazolás kiállítását kérte az I. rendű terhelttől annak ellenére, hogy az adott társaságnak hiányzott két adóbevallása. A nemleges adóigazolást kiállítására az I. rendű terhelt a II. rendű terheltet kérte fel, aki a valótlan tartalmú igazolás kiállításával megszegte a hivatali kötelességét, ugyanis tisztában volt azzal, hogy a kft. a 2012. évi ÁFA és a 2012. évi társasági adó bevallásait még nem nyújtotta be. A kft.-nek a kiállítás napján tartozása nem volt könyvelve, azonban az adóhatóság 2014. április 4. napján 299.000 forint adótartozást tartott nyilván a cég terhére.

[23] I./3. tényállási pont: Az I. rendű terhelt 2013. július 4. napján felajánlotta a III. rendű terheltnek, hogy 50.000 forint ellenében kiadja a egyéb érdekelt4-nek a nemleges adóigazolást annak ellenére, hogy a társaságnak hiányzott a 2012. évi társasági adóbevallása és adótartozása is volt. A III. rendű terhelt ezért 60.000 forintot kért a társaság nevében eljáró személytől, amelyet a terheltek megállapodásuk szerint megosztottak egymás között. Az I. rendű terhelt – megszegve a hivatali kötelességét – a Széchenyi Kártya programban történő felhasználás céljából valótlan tartalommal kiállította az együttes nemleges adóigazolást, mely szerint a kft.-nek a kiállítás napján nem volt köztartozása, illetve az igazolás tartalmazta a cég 2012. évi társasági adóbevallásának soradatait.

[24] I./4. tényállási pont: A III. rendű terhelt kérésre az I. rendű terhelt 2013. július 4. napján a nyilvántartási rendszerben ellenőrizte az cég4.-t, így tisztában volt azzal, hogy a Kft. két lejárt esedékességű bevallást még nem nyújtott be. Az I. rendű és a III. rendű terhelt megegyeztek abban, hogy az igazolás soron kívüli, még aznap történő kiállításáért fejenként 20-20.000 forintot fognak kérni a cégtől. A cég nevében eljáró személy úgy döntött, hogy nem fizet, inkább pótolja a bevalláshiányt, ezért az I. rendű terhelt a III. r. terhelten keresztül azt üzenete neki, hogy legközelebb, ha nem lesz meg a méltányosság, akkor be kell fizetniük az adót, a mostani megoldás nem mentesíti őket az adófizetési kötelezettség alól. Ezután a cég nevében eljáró személy az eredetileg a megállapodásban szereplő 20.000 forint helyett összesen 30.000 forint kifizetését ajánlotta fel az igazolás kiállításáért. Az I. rendű terhelt az ígért jogtalan előnyért a hivatali kötelességét megszegte azzal, hogy 2013. július 5. napján a Széchenyi Kártya programban történő felhasználás céljából, kiállította a valótlan tartalmú együttes nemleges adóigazolást, mely szerint a kft. a kiállítás napján nem bírt köztartozással, illetve az igazolás tartalmazta a cég 2012. évi társasági adóbevallásának soradatait.

[25] I/5. tényállási pont: A cég⁵ alkalmazottja 2013. augusztus 23. megkérte a III. rendű terheltet, hogy segítsen egy együttes nemleges adóigazolás igénylésében és közölte, hogy tudomása szerint a társaságnak hiányzik egy bevallása. A III. rendű terhelt emiatt az I. rendű terhelt segítségét kérte, aki az akadályoztatása miatt a II. rendű terheltet kérte az adóigazolás kiállítására és a III. rendű terheltnek történő átadásra. Az I. rendű terhelt tájékoztatta a III. rendű terheltet, hogy még aznap átveheti az adóigazolást, aki a gyors segítsége miatt és a jövőbeli ügyekre nézve, befolyásolása céljából jogtalan előnyt ígért az I. rendű terheltnek. Az I. rendű terhelt ezután felhívta a II. rendű terhelt figyelmét, hogy a kft. a hiányzó bevallásait a 2012. évi nyilatkozathoz csatolva beküldte. A II. rendű terhelt ennek ellenőrzése után kiállította a kért együttes nemleges adóigazolást közbeszerzéshez kapcsolódó kifizetés céljára, majd még aznap átadta a III. rendű terheltnek.

[26] I/6. tényállási pont: A III. rendű terhelt 2013. augusztus 26. napját megelőzően, pontosabban meg nem határozható időben, tanú⁹ kérésére 5000 forintért elvállalta, hogy tanú¹⁰ részére kikéri az adóhatóságtól a személyi jövedelmi adatait az 1988. évtől kezdve, aki a nyugdíjának megállapíttatásához kívánta ezeket felhasználni. A III. rendű terhelt 2013. augusztus 26. napján az I. rendű terheltet kérte meg, hogy segítsen neki a bevallási adatok kinyomtatásában, aki ígéretet tett az adatok kinyomtatására, illetve 10.000 forint ellenértékért felajánlotta, hogy az 1988-2013. évekre vonatkozóan az adókulcsok alapján kiszámolja, hogy tanú¹⁰ nyugdíjának megállapításánál mi vehető figyelembe. A III. rendű terhelt azt közölte, hogy a nyomtatással együtt az 15.000 forint, és biztosította az I. rendű terheltet, hogy a házaspártól ennyit biztosan elkér, legfeljebb saját maga részére nem kér külön munkadíjat.

[27] II. tényállási pont: A más eljárásban elítélt egyéb érdekelt a cég⁶ alkalmazottjaként adóhatósági ügyintézés is végzett. Az I. rendű terhelt az ismerősi és később kialakított korrupciós kapcsolatra figyelemmel a képviseleti jog előzetes ellenőrzése nélkül, lényegében korlátlanul szolgáltatott ki adótitkot a III. rendű terhelt és egyéb érdekelt részére legtöbbször telefonon keresztül, elfogadva azt, hogy az adott személy az adóalanytól meghatalmazással bír.

[28] A meghatalmazással kapcsolatos gyakorlat a cselekmény idejében akként alakult, hogy bár a 1078/2011-es számú egyéb érdekelt¹ elnöki rendelet szabályozta az adóhatósági igazolások kiadásának rendjét, ennek ellenére az adóhatóság a gyakorlatban ezeket szabályokat nem alkalmazta, az ügyszám nélküli lekérdezések esetében, a meghatalmazásokat elegendő volt bemutatni az ügyintézéshez, azt dokumentálni, nyilvántartásba venni nem kellett, azonban a meghatalmazás előzetes ellenőrzése az adótitok kiszolgáltatása előtt kötelező volt.

[29] Az ügyfelekkel történő telefonos tájékoztatás szabályait a 2003. évi XCII. tv. szabályozza, eszerint telefonon általános tájékoztatás adható, egyedi tájékoztatás pedig csak abban az esetben, ha az adózó személye beazonosítható.

[30] II/1. tényállási pont: egyéb érdekelt 2013. május 15. napján megkérte az I. rendű terheltet annak ellenőrzésére az adóhatóság elektronikus rendszerében, hogy az cég⁷ korábban felfüggesztett adószámát az adóhatóság visszamenőleges hatállyal állította-e vissza. Az I. rendű terhelt ellenőrzést végzett az adóhatóság elektronikus bevallási, adó- és járulék-

folyószámla rendszereiben, majd az adótitkot tartalmazó iratokat kinyomtatta és átadta egyéb érdekelt részére, ezáltal megszegte hivatali kötelességét és jogtalan előnyben részesítette egyéb érdekeltet.

[31] II/2. tényállási pont: egyéb érdekelt 2013. május 17. napján az I. rendű terheltet a cég8-vel kapcsolatban kérte ellenőrzésre, melynek az I. rendű terhelt 2013. május 22. napján az adóhatóság elektronikus bevallási, adó- és járulék-folyószámla rendszereiben – hivatali kötelességét megszegve – eleget tett, ennek eredményéről tájékoztatta egyéb érdekeltet, a vizsgálatra vonatkozó adatokat kinyomtatta és egy későbbi találkozásukon, a hivatali helyiségen kívül, ellenőrizhetetlen módon átadta részére, mellyel jogtalan előnyben részesítette.

[32] II/3. tényállási pont: egyéb érdekelt 2013. május 22. napján tájékoztatta az I. rendű terheltet arról, hogy 1 millió forintért elvállalta a cég9 könyvelésének elkészítését a 2011. évig visszanyúlóan, majd az I. rendű terheltnek az ebben nyújtandó segítségéért felajánlott 500.000 forintot. Az I. rendű terhelt elfogadta az ajánlatot és hivatali kötelességét megszegve, az adóhivatali nyilvántartásokat saját célra igénybe véve segített elkészíteni a cég könyvelését, valamint új könyvelőt is ajánlott.

[33] II/4. tényállási pont: egyéb érdekelt kérésének megfelelően 2013. május 27. napján az I. rendű terhelt adóhatósági nyilvántartásban hivatali kötelességét megszegve ellenőrizte egyéb érdekelt8 adótartozásának mértékét, melyről egyéb érdekeltet tájékoztatta és az iratokat is megküldte részére.

[34] II/5. tényállási pont: egyéb érdekelt 2013. július 2. napján arra kérte az I. rendű terheltet, hogy egyéb érdekelt9 2012. évre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallását ellenőrizze. Az I. rendű terhelt ennek teljesítésére rávette a II. rendű terheltet, aki aznap, hivatali kötelességét megszegve elvégezte az ellenőrzést és az információt telefonon továbbította egyéb érdekeltnek.

[35] II/6. tényállási pont: A III. rendű terhelt kérésére 2013. július 9. napján az I. rendű terhelt kinyomtatta a egyéb érdekelt4 társasági adóbevallásának az ún. ebev nyugtáját, mellyel kapcsolatban megállapodtak a kettejük közötti „szokásos” mértékű – 3.000 vagy 5.000 forint – jogtalan előnyben. Az I. rendű terhelt – az ígért jogtalan előnyért a hivatali kötelességét megszegve – lekérdezést végzett az adóhatóság elektronikus bevallási, adó- és járulék-folyószámla rendszereiben, és a kinyomtatott, elektronikus bizonylatot a későbbiekben átadta a III. rendű terhelt részére.

[36] II/7. tényállási pont: A III. rendű terhelt kérésnek megfelelően az I. rendű terhelt 2013. július 17. napján – hivatali kötelességét megszegve – ellenőrizte a cég10-t és megállapította, hogy a társaságnak 44 darab bevallása hiányzik. Az I. rendű terhelt erről tájékoztatta a III. rendű terheltet, és rajta keresztül megüzente a társaság képviselőjének, hogy bevallásonként 3.000 forintért, összesen 132.000 forintért azokat elkészíti nullás tartalommal. Az ügyvezető összesen 103.000 forint jogtalan előny kifizetésére tett ígéretet, melyet elfogadva az I. rendű terhelt 2013. július 24. napján – megszegve a hivatali kötelezettségét – valótlan tartalommal kiállította az együttes nemleges adóigazolást a jogtalan előnyhöz jutás érdekében.

[37] II/8. tényállási pont: A III. rendű terhelt 2013. augusztus 5. napján az I. rendű terheltet arra kérte, hogy állítson ki a cég11 részére egy nemleges adóigazolást, illetve közölte, hogy a cégnek nincs tartozása. Az I. rendű terhelt az igazolás kiállításért a „szokásos” 5.000 forintot kérte el és tájékoztatta a III. rendű terheltet, hogy az igazolást a II. rendű terhelt állítja majd ki. Az I. rendű terhelt rábírására a II. rendű terhelt a jogtalan előnyhöz jutás érdekében, a hivatali kötelességét megszegve lekérdezést végzett az adóhatóság elektronikus bevallási, adó- és járulék-folyószámla rendszereiben megállapítva, hogy a társaságnak nincs tartozása. A cég11 vonatkozásában a jogszabályi feltételek egyébként fennálltak, a társaság részére 2013. augusztus 5. napján már más ügyintéző kiállította az együttes nemleges adóigazolást.

[38] II/9. tényállási pont: A III. rendű terhelt kérésére az I. rendű terhelt 2013. augusztus 16. napján jogtalan előnyhöz jutás érdekében, a hivatali kötelességét megszegve ellenőrizte az adóhatósági nyilvántartásban a cég12.-t és tájékoztatta a III. rendű terheltet, hogy a társaságnak áfa és járuléktartozása van, fizetési könnyítést nem kaphat. Ennek ellenére az I. rendű és III. rendű terhelt megegyezett abban, hogy az I. rendű terhelt elhelyez az ügyiratban egy korábbi napra keltezett és korábban érkeztetett részletfizetés iránti kérelmet, azzal a céllal, hogy az elbírálásig az inkasszót függesszék fel. Az I. rendű terhelt jelezte, hogy a segítségéért jogtalan előnyt vár el, mire a III. rendű terhelt megígérte, hogy fizetni fog.

[39] II/10. tényállási pont: A III. rendű terhelt kérésére az I. rendű terhelt 2013. szeptember 10. napján ellenőrzést végzett az cég13 vonatkozásában a bevallási kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatban. Az I. rendű terhelt hivatali kötelességét megszegve az iratokat kinyomtatta, majd átadta az adótitoknak minősülő adatok megismerésére nem jogosult, általános ügyintézésre meghatalmazással nem bíró III. rendű terheltnek, akit ezáltal jogtalan előnyhöz juttatott.

[40] A tényálláshoz tartozó megállapítás továbbá, hogy nullás igazolás csak akkor adható ki, ha az adózónál az adott napon nem mutatható ki tartozás, ennek ellenére a egyéb érdekelt4, a cég10., a cég3, az cég2 és az cég4. részére is kiadott úgy nullás igazolást Terhelt1 I. r. és terhelt3 II. r. vádlott, hogy azoknak tartozása állt fent.

[41] A egyéb érdekelt1-nál folytatott szabályszerűségi vizsgálat alapján az cég2 és a egyéb érdekelt4, cég3, cég10., cég5, cég4. és a cég11 részére kiállított nullás igazolások kiállítása egyik esetben sem volt szabályszerű.

[42] II. A jogerős ítélet ellen Terhelt1 I. rendű terhelt védője és Terhelt2 III. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[43] 1. Az I. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványában *eljárási szabálysértésként a Be. 649. § (2) bekezdés c) pontjában írt, míg az anyagi jog szabálysértésként Be. 649. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott okra hivatkozott.*

[44] *Indokai szerint a jelen ügyben másodikként benyújtott KÜO.4586/2018/4. számú (továbbiakban: 2. számú) vádiratban vád tárgyává tett cselekmények az I. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmények törvényi tényállási elemeit megalapozó tények leírását nem*

tartalmazzák, így e bűncselekmények megállapítására törvénysértően került sor, továbbá az ügyészségnek nyomozási bírói döntés hiányában, illetve annak ellenében nem volt jogszabályi lehetősége az eljárás folytatására, így a vádemelésre sem.

[45] Hivatkozott arra, hogy a vádemelést követően a Fővárosi Főügyészség indítványára a Budai Központi Kerületi Bíróság a 43.Bny.2929/2017/2. számú végzésével elrendelte a megszüntetett nyomozás folytatását, azonban a védői fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 32.Bnyf.11.856/2017/2. számú határozatával az elsőfokú végzést megváltoztatta, és a nyomozás folytatását nem rendelte el. Ezt követően a Fővárosi Főügyészség a KÜO.1728/2017/17-II. számú határozatával a nyomozást megszüntető határozatot több cselekmény tekintetében hatályon kívül helyezte, majd e határozatot utóbb módosítva további hatályon kívül helyezésről rendelkezett.

[46] Kifogásolta, hogy az alapügyben eljáró másodfokú bíróság az eljárás folytatásáról rendelkező ügyészi határozatot törvényesnek találta, mert megfelelt a 2011. évi CLXIII. törvény az ügyészségről (továbbiakban: Ütv.) 20. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak. A védő álláspontja szerint nem helytálló az ítéletábra azon megállapítása sem, miszerint a gyanúsítottakkal szemben további nyomozási cselekményt a nyomozó hatóság nem végzett, hiszen az I. rendű terheltet 2018. május 10. napján kihallgatták 3 rendbeli hivatali visszaélés büntette megalapozott gyanúja miatt, azonban az eljárás befejezéséről vagy folytatásáról e cselekményeket illetően nem értesítették.

[47] Ugyancsak helytelenítette azt az ítéletábrai álláspontot is, mely szerint a perbíróságot nem köti a Fővárosi Törvényszék 32.Bnyf.11.856/2017/2. számú határozatának a titkos információgyűjtés fel nem használhatóságával kapcsolatos álláspontja. Nem értett egyet azzal a megállapítással sem, hogy bár a vád módosítására több alkalommal is sor került, ezeket az eljárás során mindvégig jelenlévő I. rendű vádlott folyamatában megismerhette, és e vonatkozásban a védekezését is elő tudta terjeszteni.

[48] Hivatkozott arra, hogy több eseti döntés szerint a felülvizsgálati eljárás során a büntető anyagi jogi rendelkezés sérelmeként értékelhető, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján nem lehet megalapozottan állást foglalni a terhelt cselekményének törvényes minősítése, és a büntetés kiszabása kérdésében.

[49] Sérelmezte továbbá, hogy a 2. számú vádiratban foglaltak megállapításán túl a bíróságok nem adtak érdemi indokolást az ítéleteikben a bünszövetség megállapításával kapcsolatban, adósak maradtak a szervezetségre vagy a megállapodásra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével.

[50] Az így megvalósult anyagi jogi szabálysértés miatt a törvénynek megfelelő határozat hozatala I. rendű terhelt védőjének álláspontja szerint nem lehetséges, ezért a Be. 663. § (1) bekezdésének b) pontja alapján azt indítványozta, hogy a „Kúria a bíróságok ítéletét helyezze hatályon kívül és az eljáró bíróságot utasítsa új eljárásra a 2. vádiratban írt cselekmények mellőzésével, avagy az alapjogok sérelme okán a büntetés tekintetében valamennyi büntethetőségi ok és bűnösségi körülmény számbavételével a vádlottal szemben kiszabott büntetés csökkentése mellett a végrehajtásának felfüggesztését rendelje el.”

[51] 2. A III. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványát a Be. 649. § (2) bekezdés c) pontjára, valamint a Be. 649. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjára és a b) pont bb) alpontjára alapította.

[52] Kifejtette, hogy a 2. számú vádirat és az abban szereplő tényállások tekintetében az ügyészségnek nyomozási bírói döntés hiányában nem volt jogosultsága az eljárás folytatására, így a vádemelésre sem. E vonatkozásban az I. rendű terhelt védőjével egyezően részletesen utalt a Budai Központi Kerületi Bíróság 43.Bny.2929/2017/2. számú, a Fővárosi Törvényszék a 32.Bnyf.11.856/2017/2. számú határozatára és a Fővárosi Főügyészség KÜO.1728/2017/2-III. és KÜO.1728/2017/17-II. számú határozatainak tartalmára. Ezzel kapcsolatban rámutatott arra, hogy az Ütv. 20. § (1) bekezdése szerinti ügyészi felülvizsgálat nem törvénysértő, ugyanakkor a nyomozás folytatásának az elrendelése a Be. 191. § (3) és (4) bekezdésébe ütközik.

[53] Sétrelmezte, hogy az eljárás folytatásának elrendelése kapcsán a védelem által hivatkozott törvénysértéssel az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában nem foglalkozott, továbbá nem értett egyet a Fővárosi Ítéltábla által a másodfokú ítélet indokolásnak [134]-[155] bekezdésében kifejtett érvelésével. Indítványozta ezért a 2. vádiratban szereplő tényállási pontok tekintetében az eljárás megszüntetését a Be. 567. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[54] Emellett kifogásolta, hogy a vád folyamatos változása a hatékony védekezést ellehetetlenítette.

[55] Eljárási szabálysértésként rótta fel továbbá, hogy az elsőfokú bíróság felhasználhatónak nyilvánította a titkos információgyűjtés eredményét annak ellenére, hogy a Fővárosi Törvényszék a 32.Bnyf.11.856/2017/2. számú végzésében ezzel ellentétes álláspontot képviselt.

[56] Álláspontja szerint az információk beszerzésének időpontja és a feljelentés megtétele semmiképpen sem felel meg a haladéktalanság követelményének, ezért az ily módon beszerzett adatok bizonyítékként nem értékelhetőek és a lehallgatási anyag hiányában a III. rendű terhelt vonatkozásában a korrupciós bűncselekmények megállapítása fel sem merülhet. Így a 2. vádiratban írt bűncselekmények tekintetében a III. rendű terhelt felmentése indokolt.

[57] Az anyagi jogi szabálysértések körében előadta, hogy az eljárás bíróságok nem értékelték a nemleges adóigazolások kapcsán, hogy a kiállításuk napján a kiállítás feltételei fennálltak, csak az utólag ismertté vált tények alapján, „visszatekintve” nem voltak ezek törvényesek. A III. rendű terhelt minden esetben meghatalmazással járt el, ami megdönti a jogszerűtlen eljárás megállapításának lehetőségét.

[58] Kitért arra is, hogy a egyéb érdekelt1 tájékoztatása szerint az adószám nem jogerős felfüggesztése esetén, az adóigazolás kiadása az eset összes körülményeit figyelembe véve jogszerű lehet, ez történt a cég10. tekintetében is.

[59] Indokolása szerint a bíróság által az ítélet I/4., I/5., I/6., II/6., II/7., II/8., II/9. és II/10. tényállási pontjában rögzített cselekmények a bűncselekmények törvényi tényállási elemeinek hiányában nem szolgálhatnak a bűnösség megállapításának alapjául, így törvénysértően került sor a bűncselekmény megvalósulásának megállapítására és/vagy minősítésére.

[60] Az egyes tényállási pontok kapcsán a III. rendű terhelt védője hivatkozott a titkos információgyűjtés eredményének fel nem használhatóságára, valamint visszautalt az alapeljárásban az ún. nullás bevallások körében kifejtett álláspontjára, és a II. tényállásban írt cselekmények miatti vádemelés jogszabálysértő voltára.

[61] Emellett

- az I/2. tényállásra vonatkozóan kifejtette, hogy a korrupciós bűncselekményt alátámasztó bizonyíték nem áll rendelkezésre, a titkos információgyűjtésre vonatkozó indokolás hiányos;
- az I/3. tényállás kapcsán kifogásolta a TAO adónemben fennálló tartozás vizsgálatának elmaradását;
- az I/4. tényállás szerinti cselekménynél kifejtette, hogy az cég4. a hiányzó bevallások pótlása mellett döntött, így álláspontja szerint jogszerűen kapta meg az igazolást, a tényállás nem tesz említést arról, hogy miért volt valóiban az együttes nemleges adóigazolás;
- az I/5. tényállás az iratokkal ellentétes, részben nincs felderítve, a III. rendű terhelt szerepe nincs megállapítva, a cselekmény egyébként sem veszélyes a társadalomra;
- az I/6. tényállás kapcsán arra hivatkozott, hogy a nyugdíjszámítás nem vonható az I. rendű terhelt működési körébe, így törvényi tényállási elem hiányzik;
- a II/6. tényállás álláspontja szerint értelmetlen cselekményt fogalmaz meg;
- a II/7. tényállás esetén a III. rendű terhelt szabályosan eleget tett a cég10. működésének helyreállítására kapott megbízásának, az I. rendű terhelt működési körébe nem tartozott bele az adóbevallások elkészítése, a kft. adótartozása pedig nem állt fenn az adóigazolás kiadása napján, az később keletkezett;
- a II/8. tényállásnál a cég11 esetében az együttes nemleges adóigazolás kiadásának feltételei fennálltak, a III. rendű terhelt az igazolás beszerzését ingyen vállalta, ezért korrupciós pénzt fizetni értelmetlen;
- a II/9. tényállás kapcsán a III. rendű terhelt rendelkezett meghatalmazással a cég12. ügyvezetőjétől, így az adatok megismerése, illetve a telefonbeszélgetés önmagában nem bűncselekmény;

- a II/10. tényállásra vonatkozóan iratellenes az a megállapítás, hogy a III. rendű terhelt ne rendelkezett volna meghatalmazással.

[62] A büntetés enyhítésére irányuló indítványa körében a III. rendű terhelt védője arra hivatkozott, hogy a III. rendű terhelt kedvező személyi körülményei, így csecsemőkorú gyermeke és a jelentős időmúlás okán vele szemben olyan szankció alkalmazása indokolt, mely nem jár azonnali tényleges szabadságelvonással.

[63] Mindezek alapján a III. rendű terhelt vonatkozásában elsődlegesen azt indítványozta, hogy a Kúria a KÜO.4586/2018/4. számú vádiratban írt vádpontok tekintetében az eljárást szüntesse meg, míg a KÜO.1728/2017/2-1. számú vádiratban írt cselekmények miatt emelt vád alól mentse fel; másodlagosan azt, hogy a III. rendű terheltet mentse fel az ellene emelt valamennyi vád alól; harmadlagosan pedig a III. rendű terhelt büntetésének jelentős enyhítését; míg negyedlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[64] 3. A Legfőbb Ügyészség a BF.1197/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványokat részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[65]

Indokolásában rámutatott arra, hogy a törvényben kizártak a felülvizsgálati indítványok azon részei, amelyekben a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását, továbbá az ebből származó vagy más bizonyítási eszközből származó bizonyíték alapján tett ténymegállapításokat kifogásolják, valamint iratellenességre, felderítetlenségre és megalapozatlanságra utalnak, mivel ennek során ténylegesen a jogerős ítéletben megállapított tényállást vitatják, továbbá a bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységét sérelmezik és a jogi álláspontjukat az irányadó tényállásban megállapított tényektől részben eltérő tényekre alapítják.

[66] Álláspontja szerint a III. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványában az I/2., I/3., II/6., II/7., II/9. és II/10. tényállási pontok esetében teljes egészében, míg az I/4., az I/5. és az I/6. tényállási pontok vonatkozásában részben a bizonyítékok mérlegelését támadva fejti ki álláspontját a bűnösség törvénysértő megállapítása tekintetében, és a felülvizsgálati eljárásban az irányadó tényállástól eltérő tények megállapítását is lehetségesnek tartva.

[67] A Be. 649. § (2) bekezdése, illetve az annak d) pontjában hivatkozott 608. § (1) bekezdése tételesen meghatározza azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő. Ezek között a felülvizsgálati indítványban hivatkozott, a védők által a vádemelést megelőzően megvalósultnak látott eljárási szabálysértések nem szerepelnek, ezért azokra alapítottan felülvizsgálati indítvány sem terjeszthető elő.

[68] A BH 2012.186. számú eseti döntés III. pontjára hivatkozással kifejtette, hogy a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálata kizárt abból az okból, hogy a titkos információgyűjtés anyagát a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználták, jöllehet ennek az

intézkedésnek az engedélyezését kérő szerv a kívánt információ megszerzését követően nem tett eleget haladéktalanul a feljelentési (nyomozáselrendelési) köteletségének. Az esetlegesen törvénysértő módon beszerezett bizonyíték figyelembevétele, illetőleg annak kirekeszthetősége nem a bűnösségre vont jogi következtetést vagy a bűncselekmény minősítésének törvényességét érinti, nem anyagi jogszabálysértés, hanem a tényállás megalapozottságának támadása.

[69] Kiemelte, hogy a Be. 649. § (2) bekezdésének c) pontja alapján eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a vádló nem rendelkezett alaki legitimációval, azaz törvényi felhatalmazással a vádemelésre. A jelen esetben nem ez a helyzet, mivel közvádas ügyben a közvádló, az ügyészség emelt vádat.

[70] Az EBD 2012.B.31. számú döntésben foglaltak alapján hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 191. § (3) bekezdésében írtak elmulasztása nem vezethet a törvényes vád hiányához. A Kúria Bfv.III.529/2012/10. számú határozatában megerősítette, hogy a vád törvényességét nem érinti az, ha elmarad a nyomozási bírónak a nyomozás folytatását elrendelő végzésének megszerzése.

[71] A védelem által a Fővárosi Törvényszék 32.Bnyf.11.856/2017/2. számú határozatára alapított eljárásjogi kifogások tehát már a korábbi Be. szerint sem voltak alkalmasak a vád törvényességének megkérdőjelezésére.

[72] A vád akár többszöri módosítása eljárási szabályba nem ütközik, az ebből adódó esetleges védekezési nehézség felülvizsgálati okot nem valósít meg.

[73] Az indokolási kötelezettség megsértése körében kifejtette, hogy az felülvizsgálati okot csak akkor alapoz meg, ha az ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes, illetve az ítélet szóbeli indokolása során elhangzott és az írásba foglalt ítélet tényállási elemei a bűncselekmény minősítését befolyásoló mértékben térnek el egymástól. Ilyen eljárási szabálysértésre azonban a felülvizsgálati indítványok sem hivatkoznak, és ilyen az iratok alapján sem állapítható meg.

[74] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint jelen ügyben a bünszövetség vonatkozásában a legalább két személy részvétele nem vitatott, mert azt az I. és a II. rendű terhelt alkotta. A bűncselekmények szervezett elkövetése ugyancsak megállapítható, hiszen az I. és a II. rendű terhelt az adóigazolások kiállítása iránt felmerülő igényeket sorozatosan teljesítette, egymással összebeszélve, egymás tevékenységét kiegészítve. A bünszövetség megállapításának további feltétele a több bűncselekmény elkövetése, valamint a bünszervezet hiánya szintén nem kétséges.

[75] A III. rendű terhelt védője által az I/4. tényállásban foglalt cselekményre vonatkozóan kifejtette, hogy az cég4. nem jogszerűen jutott a nemleges adóigazoláshoz, mivel a kiállításkor – mely megegyezett a jogtalan előny ígéretének napjával – a lejárt esedékességű bevallásait nem nyújtotta be és köztartozása is volt. A tényállás szerint a cég nevében eljáró személy 30.000 forint kifizetését ajánlott fel a valótlan tartalmú igazolás kiállításáért.

[76] Az I/5. tényállási ponttal kapcsolatban a büntetőjogi felelősséget megalapozó ténymegállapítások közül kiemelte, hogy a III. rendű terhelt részére az I. rendű és II. rendű terhelt a kialakult gyakorlatnak megfelelően kivételezett, soron kívüli ügyintézészt biztosított, és a kért adóigazolás azonnali, közel 4 órán belül történő kiállításáért cserébe a III. rendű terhelt jogtalan előnyt ígért az I. rendű terheltnek.

[77] A Legfőbb Ügyészség az I/6. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy Terhelt1 I. rendű terheltnek nem tartozott működési körébe a nyugdíjszámítás, azonban a hivatali feladatainak ellátása révén hozzáférése volt a személyi jövedelemadó bevallásokhoz, ezek beszerzéséért, kinyomtatásáért is pénzt kért a III. rendű terhelten keresztül.

[78] Mindezek alapján álláspontja szerint az irányadó tényállás maradéktalanul tartalmazza azokat a tényeket, amelyek a felülvizsgálattal érintett terheltek bűnösségének megállapítását, valamint cselekményeik jogerős ítélet szerinti minősítését – így a bünszövetségben elkövetés megállapítását is – megalapozzák.

[79] Minősítési hiba, illetőleg más anyagi jogi törvénysértés hiányában a jogerős határozatban megállapított büntetés önmagában nem támadható a felülvizsgálat során.

[80] Erre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján, a Be. 660. S (1) bekezdése szerinti tanácsülésen a Fővárosi Törvényszék 11.B.383/2017/99. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.323/2021/22. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 III. rendű terheltek tekintetében hatályában tartsa fenn.

[81] 4. A III. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára észrevételt tett, melyben a felülvizsgálati indítványában foglaltakat változatlanul fenntartotta.

[82] Kifejtette, hogy amennyiben a Kúria az általa megjelölt felülvizsgálati okok valamelyikét megalapozottnak találja, úgy a tényállás megváltoztatása nem mellőzhető, mivel a felülvizsgálati eljárás szabályai visszautalnak a harmadfokú eljárás szabályaira, melyek a másodfokú eljárás szabályaira utalnak tovább.

[83] Hangsúlyozta azt is, hogy a hazai igazságszolgáltatás legfőbb szerve és irányítója nem mehet el szóttanul a bizonyítás anomáliái, az ítélet indokolásának hiányosságai, vagy a védekezési jog csorbulása mellett sem. Álláspontja szerint a Legfőbb Ügyészség által idézett BH 2012.168. eseti döntés sem azt mondja ki, hogy a Kúria a felülvizsgálat során nem teheti e kérdéskört vizsgálat tárgyává, hanem azt, hogy ezen az alapon nem lehet előterjeszteni felülvizsgálati indítványt.

[84] Kifogásolta azt az ügyészi álláspontot, mely szerint a nyomozást megszüntető határozat hatályon kívül helyezésére, az eljárás folytatásának elrendelésére, a titkos információgyűjtés anyagának felhasználására, majd a vádemelésre törvényesen került sor.

[85] Nem vitatta, hogy a megjelölt vádemelés előtti eljárásjogi szabálysértések a Be. szerint nem valósítanak meg felülvizsgálati okot, viszont a megjelölt jogsértések

következménye az, hogy az ügyészségnek nem volt jogosultsága az eljárást folytatni, és a nyomozási bírói döntés megkerülésével nem volt joga vádat emelni. Ez pedig a Be. 649. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati okot kimeríti.

[86] **III.** Az I. rendű terhelt védője és a III. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, részben nem alapos.

[87] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, melynek a Be. 648. § a)-d) pontjai alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt; eljárási szabálysértés miatt; az Alkotmánybíróság vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján; továbbá a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés esetén.

[88] A törvény a Be. 649. §-ában tételesen megjelöli azokat az okokat, amelyekre hivatkozással e rendkívüli jogorvoslat igénybe vehető. A felülvizsgálatot megalapozó büntető anyagi jogsértéseket a Be. 649. § (1) bekezdése, az eljárási szabálysértéseket e törvényhely (2) bekezdése határozza meg.

[89] A törvényi szabályozásból egyértelmű, hogy a jogalkotó kizárólag a legsúlyosabb anyagi jogi és eljárásjogi szabálysértések esetén teszi lehetővé a jogerő feltörését eredményező rendkívül jogorvoslatot ezzel biztosítva az anyagi jogerőben is megnyilvánuló jogbiztonság érvényre juttatását.

[90] A Be. 659. § (2) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati indítványokat a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján, a Be. 659. § (5) bekezdésének főszabálya értelmében a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül azzal, hogy a megtámadott határozatot a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be [Be. 659. § (6) bekezdés].

[91] 2. A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát elsőként a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott eljárási okok alapján végezte el, mivel feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés esetén [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont] kizárólag a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére van törvényes mód, ami az anyagi jogszabálysértéseket sérelmező indítványok alapján történő vizsgálatát már okafogyottá tenné.

[92] 2.1. Felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a határozatát nem az arra jogosult által emelt vád alapján hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés c) pont].

[93] E felülvizsgálati ok kizárólag akkor foghat helyt, ha a vádemelés során az alaki legitimáció hiányzott, vagyis a vádló nem rendelkezett törvényi felhatalmazással a vádemelésre.

[94] A Be. 421. § (1) bekezdése alapján az ügyészség a vádiratnak a bírósághoz való benyújtásával emel vádat, mely jogosultság elsődlegesen a közvádra üldözendő bűncselekményekre vonatkozik.

[95] Jelen ügyben megállapítható, hogy a közvádra üldözendő bűncselekmények miatt a vádat az arra jogosult Fővárosi Főügyészség emelte a 2017. március 9. napján benyújtott KÜO.1728/2017/2-I. számú, valamint a 2018. június 29. napján benyújtott KÜO.4586/2018/4. számú vádiratával.

[96] A felülvizsgálati indítványok a vádlói legitimációt ebben az értelemben nem is kifogásolták, a vádemelésre jogosultság hiányát abból vezették le, hogy a KÜO.4586/2018/4. számú vádiratban vád tárgyává tett cselekmények tekintetében *az ügyészségnek a nyomozási bírói döntés hiányában nem volt jogszabályi lehetősége az eljárás folytatására, így a vádemelésre sem.*

[97] E hivatkozás azonban valójában a nyomozás során megvalósított eljárási szabálysértés megvalósulását állítja, és ennek tulajdonít olyan következményt, mely a vádlói jogosultság hiányának megállapítására vezet.

[98] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány akkor terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg. A felülvizsgálat tehát kizárólag a Be. 608. § (1) bekezdésében kimerítően felsorolt, abszolút eljárási szabálysértések esetén vehető igénybe.

[99] A vádemelést megelőzően, a nyomozás során elkövetett eljárási szabálysértések azonban nem tartoznak ebbe a körbe (BH 2015.154., EBH 2013.B.23.). Ebből következően az eljárás folytatása tárgyában a nyomozási szakaszban hozott nyomozási bírói, illetve ügyészségi döntések tartalma felülvizsgálat tárgyát nem képezheti.

[100] A vádemelésre való jogosultságot nem kérdőjelezi meg, így a Be. 649. § (2) bekezdés c) pontja szerinti felülvizsgálati ok megállapítására nem vezet az, ha a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 191. § (3) bekezdése szerinti, a nyomozás folytatásának elrendelése iránti indítványt elutasító bírósági döntés után az ügyészség – az eljárás időpontjában hatályos ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 20. § (1) és (2) bekezdése szerint – rendeli el az eljárás folytatását (EBH 2011.2299., EBD 2012.11.B.31.).

[101] Egyebekben a Kúria osztotta a Fővárosi Ítéltábla másodfokú határozata indokolásának e vonatkozásban kifejtett érvelését {másodfokú ítélet [134]-[154] bekezdés}.

[102] 2.2. Az I. rendű terhelt védője a KÜO.4586/2018/4. számú vádiratban rögzített tényállások törvényességét is megkérdőjelezte.

[103] Az eljárási törvény a vádirat törvényes elemeként határozza meg a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírását [Be. 422. § (1) bekezdés b) pont]. Amennyiben a vádirat – a hiányosságainak pótlására irányuló felhívás ellenére – érdemi elbírálásra alkalmatlan módon nem, vagy hiányosan tartalmazza a Be. 422. § (1) bekezdésében előírt törvényes elemeket, a bíróság nem ügydöntő végzésével az eljárást a tárgyalás előkészítésének szakaszában megszünteti [Be. 492. § (2) bekezdés d), e) pont].

[104] A bizonyítási eljárás befejezését követően az eljárás megszüntetésére a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontja alapján akkor kerülhet sor, ha a vádirat nem vagy hiányosan tartalmazza a törvényes elemeket, és emiatt a vád érdemi elbírálásra alkalmatlan.

[105] Mivel a Be. 608. § (1) bekezdése a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések között a vád törvényes elemeinek hiányát sem sorolja fel, az felülvizsgálatot nem alapoz meg.

[106] 2.3. A felülvizsgálati indítványok kifogásolták az indokolási kötelezettség hiányos teljesítését.

[107] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján, a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel az indokolási kötelezettség elmulasztása csak abban az esetben felülvizsgálati ok, ha a jogerős ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

[108] A Be. 451. § (5) bekezdése alapján a határozat indokolása a bíróság által megállapított, a döntés alapjául szolgáló, jelentős tényeket és körülményeket, valamint a határozat alapjául szolgáló jogszabályokat tartalmazza.

[109] Ekként az indokolás rendeltetése

- egyfelől a döntés, tehát valamely rendelkezés (jogkövetkeztetés) ténybeli alapjának rögzítése (a tényállás),

- másfelől számadás a döntéshozatali tevékenységről (a tényálláson kívüli indokolás). A tényállás és a tényálláson kívüli indokolás megkülönböztetése a vizsgált feltétlen eljárási szabálysértés szempontjából alapvető jelentőségű (BH 2022.319.).

[110] A védői indítványokban megjelölt eljárási szabálysértés megállapítását a felülvizsgálati eljárásban kizárólag az eredményezheti, ha a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) és a tényálláson kívüli indokolás áll egymással ellentétben (Bfv.III.868/2012/14.).

[111] Eljárási szabálysértés megállapítására az vezet tehát, ha az ellentét a büntetőjogi főkérdések – a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása – tekintetében áll fenn a rendelkező rész és az indokolás között.

[112] A jogerős ítélet rendelkező részének és indokolásának feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező ellentétére azonban az I. rendű terhelt védője és a III. rendű terhelt védője az indítványában ténylegesen nem hivatkozott. Olyat ugyanis egyik indítványozó sem állított, hogy az eljárás bíróságok az I. rendű terhelt és a III. rendű terhelt bűnösségét kimondó ítélet rendelkező részével ellentétesen az ügydöntő határozat indokolásában az I. rendű terhelt és III. rendű terhelt felmentését eredményező érvelést rögzítettek volna. Ezzel szemben az indítványok épp a terheltek bűnösségére vonatkozó ítéleti megállapításokat, a bizonyítékok értékelését, és az elsőfokú bíróság ezekből levont, a terheltek elmarasztalását eredményező következtetéseit támadták.

[113] 2.4. A védők a többszöri vádmódosítás következményeként sérelmezték a terhelti védekezési jog csorbulását is.

[114] A Be. 538. §-a meghatározza az ügyészi vád módosításának kereteit és eljárási szabályait. E törvényhely (4) bekezdése értelmében az ügyészség a vádat legkésőbb az ügydöntő határozat meghozataláig módosíthatja.

[115] Ebből következően az eljárási törvény nem szabályozza azt, hogy az ügyészség a vádat hány alkalommal módosíthatja, hanem kizárólag egy időbeli korlátot állít fel arra nézve, hogy erre legkésőbb az ügydöntő határozat meghozataláig kerülhet sor.

[116] A vád többszöri módosításával kapcsolatos kifogások a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatók, ezek előterjesztésére a rendes jogorvoslati eljárásban van lehetőség. Ez jelen ügyben megtörtént, az ítélet tábla az indoklás [146] bekezdésében az ezzel kapcsolatos védői kifogásokat elvetette.

[117] Az indítványozók által a vádmódosításokkal kapcsolatba hozott védekezési lehetőség sérelmét illetően ki kell emelni azt is, hogy a büntetőeljárásban a vád, a védelem és az ítélet elkülönül (Be. 5. §), így a védekezési taktika megválasztása a védelem belső ügye, amely a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati okok között nincs nevesítve, így felülvizsgálat tárgyát nem képezheti (BH 2020.355.).

[118] 2.5. A Be. 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, feltétlen hatályon kívül helyezést nem eredményező eljárási szabálysértések vizsgálata e rendkívüli jogorvoslat során kizárt.

[119] Így a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálata – függetlenül a hivatkozás alaposságától vagy alaptalanságától – kizárt abból az okból, hogy a titkos információgyűjtés anyagát a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználták, még abban az esetben is, ha az engedélyezését kérő szerv a kívánt információ megszerzését követően nem tett volna eleget haladéktalanul (nyomban) a feljelentési, nyomozáselrendelési kötelességének (BH 2012.186. III.).

[120] A Kúria hivatalból elvégzett vizsgálata [Be. 659. § (6) bekezdés] során felülvizsgálatot megalapozó más eljárási szabálysértést [Be. 649. § (2) bekezdés] sem észlelt.

[121] 3. Az I. rendű és a III. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványban az anyagi jogi szabálysértések között hivatkozott a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, továbbá a III. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontját is megjelölte.

[122] 3.1. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető el, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[123] E felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a jogerős ítélet tényállásában leírt cselekmény nem bűncselekmény, vagy a bíróság a tényállásban rögzített büntethetőséget kizáró, vagy büntethetőséget megszüntető ok ellenére mégis megállapította a terhelt bűnösségét.

[124] A felülvizsgálatra irányadó jogszabályi rendelkezések kimondják, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján e rendkívüli jogorvoslat során nincs helye a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének; a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[125] Az irányadó tényállás meghatározása körében kiemelendő, hogy a tényállás az ítélet egészében és tartalmilag vizsgálendő, ezért az irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős (BH 2015.216.I., BH 2013.237., BH 2013.53., BH 2006.392.). A tényállás jelen ügyben is a másodfokú bíróság által tett kiegészítésekkel, helyesbítésekkel irányadó a felülvizsgálati eljárásban (EBH 2011.2385).

[126] A felülvizsgálati eljárásban tehát a jogerős ítéletben megállapított tényállástól eltérő tények állításával a bűnösség megállapításának vitatására nincs törvényes lehetőség, a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható (BH 2004.102.).

[127] Mindezekből következően nem helytálló a III. rendű terhelt védőjének a tényállás felülvizsgálati eljárásban történő megváltoztathatóságával kapcsolatban előadott érvelése, hiszen a felülvizsgálat során az ítéleti tényállás esetleges megalapozatlanságát érintő következtetések levonására, eltérő tényállás megállapítására az eljárási törvény a felülvizsgálati eljárásban nem biztosít lehetőséget, azt kizárja.

[128] A jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozatban megállapított tényállás mellett az a mérlegelő tevékenység sem támadható, mely a tényállás megállapításához vezetett. Ebből következően a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Ide értendő a bizonyítási indítványok elutasítása is, mert azok indokoltságát a bíróság vizsgálat tárgyává teszi, ám szükségtelennek találja a tényállás tisztázásához. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a – minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

[129] Mindezekből következően a tényállás törvényben tilalmazott támadásaként értékelendő a III. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványának az ítéleti tényállással ellentétben álló általános hivatkozása, miszerint a nemleges adóigazolások kiállításának feltételei a kiállítás napján fennálltak, továbbá annak állítása is, hogy az adóhatóság előtti eljárásra szóló érvényes meghatalmazás a jogszerűtlen eljárást kizárja.

[130] A felülvizsgálat során a bíróságnak a titkos információgyűjtés eredményének értékelése körében kifejtett álláspontja nem lehet felülvizsgálat tárgya, mivel az esetlegesen törvénysértő módon szerzett bizonyíték figyelembevétele, illetőleg annak kirekeszthetősége nem a bűnösségre vont jogi következtetést vagy a bűncselekmény minősítésének törvényességét érinti, nem anyagi jogszabálysértés, hanem valójában szintén a tényállás megalapozottságának támadásaként értékelhető.

[131] Ugyancsak nem alapozzák meg a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását a III. rendű terhelt védőjének az I/2., I/3., II/6., II/7., II/8., II/9. és II/10. tényállási pontokra vonatkozó, szintén a jogerős ítéleti ténymegállapításokkal ellentétes hivatkozásai, továbbá a bizonyítékok mérlegelését, a tényállások felderítetlenségét, megalapozatlanságát állító érvelése, valamint egyes cselekmények „értelmetlenségére” vonatkozó megállapításai.

[132] A III. rendű terhelt védője a jogerős ítéletben megállapított tényállásra alapítva az I/4., I/5. és I/6. tényállásokat érintően jelölt meg konkrét anyagi jogszabálysértést, mely a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglalt felülvizsgálati okhoz kapcsolható.

[133] Az I/4. tényállási pontban leírt cselekmény kapcsán a védő a kiállítás jogszerűsége mellett érvelt.

[134] A tényállásból azonban kitűnik, hogy az I. rendű és a III. rendű terhelt is tisztában volt azzal, hogy az cég4. a lejárt esedékességű adóbevallásait nem nyújtotta be, és köztartozása is volt, ezért az adóigazolás kiállításának időpontjában az együttes nemleges adóigazolás kiadására nem volt jogosult. A tényállásból kiolvasható az is, hogy a cég nevében eljáró személy végül a pótlás helyett 30.000 forint jogtalan előnyt ajánlott fel az igazolás kiállításáért. A tényállás nem tartalmaz megállapítást arra nézve, hogy a bevalláshiány pótlására sor került volna, így az I. rendű terhelt – a III. rendű terhelt álláspontjával szemben – jogszerűtlenül készítette el a 2012. évi társasági adóbevallások soradatait is tartalmazó valótlan tartalmú igazolást.

[135] Az I/5. tényállásban foglalt cselekmény esetén egyértelmű, a cég5 jogosult volt a nemleges adóigazolásra, hiszen bevalláshiány, vagy köztartozás a gazdasági társaságnál nem állt fenn. A III. rendű terhelt e cselekménynél a jogtalan előnyt nem a valótlan tartalmú igazolás kiállítása érdekében ígérte, hanem azért az I. rendű és II. rendű terhelt által biztosított soron kívüli eljárásért, amely lehetővé tette néhány óra alatt az okirat megszerzését, melyre az eljárás rendjét betartva nem lett volna mód. Éppen ezért a cselekmény társadalomra veszélyességének hiányára alapított érvelés nem foghat helyt.

[136] Az I/6. tényállási pontban írt cselekményt illetően az I. rendű terheltnek valóban nem tartozott működési körébe a nyugdíjszámítás, az I. rendű és a III. rendű terheltek büntetőjogi felelősséget ez esetben az alapozza meg, hogy a hivatali feladatai ellátása tették lehetővé az I. rendű terheltnek a hozzáférést a személyi jövedelemadó bevallásokhoz, melyek beszerzéséért, kinyomtatásáért is jogtalan előnyt kért a III. rendű terhelten keresztül tanútól. Így a korrupciós bűncselekmény tényállási elemei ez esetben is hiánytalanul megállapíthatók a tényállásból.

[137] Az I. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja által megkívánt konkrét anyagi jogi sérelmet nem jelölt meg, csupán általánosságban utalt arra a következetes Kúria gyakorlatra, mely szerint a büntető anyagi jog szabályainak sérelmét jelenti, ha az irányadó tényállás alapján a terhelt büntetőjogi felelőssége körében nem lehet döntení (BH 2021.8., BH 2014.103. I., BH 2013.55. II., BH 2010.141., BH 1998.110.).

[138] Jelen ügyben azonban nem erről van szó, a tényállás ugyanis maradéktalanul tartalmazza az I. rendű és III. rendű terhet terhére megállapított korrupciós, hivatali és közbizalom elleni bűncselekmények tényállási elemeit.

[139] 3.2. A védők sérelmezték a bünszövetség megállapítását is.

[140] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontjában foglalt értelmező rendelkezés szerint bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet.

[141] A bünszövetség fogalom meghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, amikor a bünszövetség tagjainak a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit is megszerveznék. A törvény ugyanis azt a súlyosabb minősítést megalapozó magasabb fokú társadalomra veszélyességet értékeli, hogy az elkövetők nem csupán egy meghatározott bűncselekmény elkövetését valósították vagy kísérelték meg, hanem magát a bűnözést szervezik meg.

[142] A bünszövetség fogalma szerinti megállapodás – mint a szervezett elkövetés egyik eleme – olyan, a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló elhatározást jelent, amely az elkövető következetességét, a végrehajtás jelentősebb körülményeiben, módzataiban megnyilvánuló tervszerűséget is felöllelheti.

[143] A bünszövetség létrejöttének nemcsak az a feltétele, hogy a bűncselekmény alanya akár tettesként, akár részesként két vagy több személy legyen, hanem az is, hogy az elkövetők megállapodása szervezett bűnelkövetésre, vagyis magára a bűnözésre, illetve több bűncselekmény elkövetésére irányuljon, továbbá, hogy a megállapodás a cselekmények elkövetését időben megelőzze (BH 2018.69.)

[144] A megállapodás formáját illetően leggyakoribb a szóbeli megállapodás, de erre utal az is, ha az elkövetők az ugyanolyan vagy hasonló alkalmat keresik, vagy használják fel a bűncselekmények megvalósításához.

[145] Jelen esetben az I. rendű és III. rendű terheltek magatartásában a fenti ismérvek maradéktalanul megállapíthatók.

[146] Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a 2013 júliusától szeptemberéig tartó időszakban az I. rendű és III. rendű terhelt azonos elkövetési mód szerint, kialakult feladatmegosztással, szervezeten teljesítette a valótlan tartalmú adóigazolások kiállítására vonatkozó igényeket a jogtalan haszon megszerzése érdekében eljárva, melyből következtetni lehet a közöttük bűncselekmények elkövetésére irányuló hallgatólagos megállapodásra is, így a bünszövetség valamennyi fogalmi eleme megvalósult.

[147] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet törvényesen minősítette Terhelt1 I. rendű terhelt cselekményeit 11 rendbeli, a Btk. 294. § (1) bekezdés 2. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés aa), egy esetben ac), valamint b) pontja szerint minősülő hivatali kötelesség megszegésével, egy esetben hivatali helyzetével egyébként visszaélve, bünszövetségben üzletszerűen, 2 esetben társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntettének, 5 rendbeli, a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont szerint minősülő, egy esetben felbujtóként elkövetett hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettének és 5 rendbeli, a Btk. 305. § a) pontjába ütköző, egy esetben felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettének; továbbá Terhelt2 III. rendű terhelt cselekményeit 9 rendbeli a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő felbujtóként elkövetett kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetés büntettének és 4 rendbeli, a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettének.

[148] 3.3. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[149] A felülvizsgálatban a jogerős ítéletben kiszabott büntetés azonban nem önmagában, hanem csak feltételhez kötötten vizsgálható; az említett jogszabályi hivatkozás első fordulata alapján akkor, ha a büntetés törvénysértő volta a cselekmény téves minősítésére, a második fordulata szerint pedig akkor, ha a büntető anyagi jog más szabályának megsértésére vezethető vissza. Következésképp téves minősítés vagy más anyagi jogszabálysértés hiányában a kiszabott büntetés neme és mértéke felülvizsgálat tárgya nem lehet; amennyiben a minősítés törvényes és a büntetés egyéb anyagi jogszabályt sem sért, a mérlegelési jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható (BH 2017.219.II., BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387. II., BH 2005.337.III.).

[150] Nem képezheti felülvizsgálat tárgyát az sem, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során a Btk. 79. és 80. § előírásait, a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint az 56/2007. BK

véleményben írtakat miként veszi figyelembe (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II.).

[151] Mindezek alapján az I. rendű terhelt védőjének és a III. rendű terhelt védőjének indítványa alapján a jogerős ítéletben kiszabott büntetés felülvizsgálatára – anyagi jogszabálysértés hiányában – nincs törvényes lehetőség.

[152] Jelen ügyben e feltételek nem álltak fenn.

[153] **IV.** A kifejtett érvek alapján a Kúria a megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 III. rendű terheltek vonatkozásában hatályában fenntartotta.

[154] A Kúria – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdése és a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezés alapján – öttagú tanácsban járt el.

[155] **V.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[156] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. február 14.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró